

Medailonek paní Mileny Macháčkové, z Nového Města nad Metují, nar. 3.4.1925

- narodila se 3.4.1925 jako třetí z pěti dětí ve Starých Ždánicích
- za první republiky pracovala ve žňovém útulku a starala se o děti
- za druhé světové války aby nemusela být nuceně nasazená do Německa, pracovala v dětských domovech v Horažďovicích, Strakonících
- v roce 1944 se dostává za prací do Nového Města nad Metují do rodiny textilního továrníka pana Nyklíčka jako opatrovatelka jeho dětí
- po roce 1948 přišla s manželem o pekařskou živnost a pozemky
- celý život aktivní členka Sokola
- v roce 1968 se aktivně zasazovala za obnovu Sokola
- po roce 1990 se účastnila aktivně obnovy Sokola a je jeho dlouholetou náčelnicí
- oceněna jako sportovec Nového Města nad Metují za rok 2008, čestné ocenění senior roku 2013 od Nadace Charty 77

Pro náš projekt Příběhy našich sousedů, jsme si připravili životní příběh paní Mileny Macháčkové. Paní se narodila ve Starých Ždánicích u Pardubic, 3. dubna 1925. Přišla na svět jako třetí z pěti dětí, bohužel její nejmladší bratr zemřel ještě jako malé dítě. Smrt jejího malého sourozence utkvěla v paměti paní Macháčkové dodnes. Při svých vzpomínkách na druhou světovou válku vzpomíná, jak poslouchali v Československu zakázané stanice z Londýna, nejraději poslouchali Jana Masaryka. Rodina paní Macháčkové je i přes zákaz poslouchala, dokonce si je velice oblíbila. Jako ročník 1925 spadala pod nařízení totálního nasazení na práci do říše, z čehož se vyvázala prací s dětmi. Pracovala v dětském domově Horažďovicích, Strakonících. Není žádným tajemstvím, že Němci odváděli české děti na převýchovu. Naštěstí její blízké, ani paní Macháčkovou samotnou, tohle neštěstí nepotkalo, i když o tom, co se děje, věděla. V osmnácti letech se rozhodla absolvovat zdravotnický kurz, protože zdravotnické školy, jako známe dnes, nebyly. Po absolvování kurzu se dostala za prací do Nového Města nad Metují, do rodiny místního textilního továrníka pana Nyklíčka. Pan Nyklíček z Nového Města nad Metují potřeboval zdravotnici do své domácnosti, aby se postarala o jeho nemocnou dceru. Paní Macháčková tedy kurz úspěšně zakončila, a tak se dostala sem k nám, na východ Čech, do Nového Města nad Metují. U Nyklíčků se nakonec starala o tři děti. S prací skončila, když se provdala za svého manžela, s nímž přivedla na svět čtyři zdravé děti a strávila s ním žila ve spokojeném manželství, které vydrželo 64 let. O dětech nám řekla, že je s manželem vždy vedli k poctivosti, spravedlnosti, aby se z nich stali dobří lidé. Léta utekla jako voda a paní Macháčková opět začala pracovat, spíše jako pomocná síla. Vypomáhala u manžela v obchodě s pekařinou, když chyběli zaměstnanci. Od dětí však také neupustila a navštěvovala novoměstské, dobrušské, ale i opočenské jesle. V roce 1948 proběhl převrat k moci, nastoupili komunisté. Jak nám řekla paní Macháčková, každý by tu změnu poznal.

Paní Macháčková se celý život věnovala sportu, zejména Sokolu. Do Sokola se dostala přes své bratry už jako malé děvče, avšak během druhé světové války byl Sokol zakázán. Paní

cvičit nepřestala, pouze cvičila sama a soukromě, jelikož se nesměli scházet. Po roce 1989 se Sokol dočkal obnovení a paní Macháčková se ve svých 80ti letech dostala do funkce sokolské náčelnice. Sice to obnášelo zúčastňovat se sletů a různých školení. Ale to ona milovala, protože poznávala nové přátele. V roce 2008 obdržela sportovní ocenění a to za tzv. Pěškotour, kdy ve svých osmdesáti třech letech za měsíc nachodila přes 160 km, a to se počítaly pouze opravdové vycházky, na které chodí paní Macháčková dodnes. Teda pokud to není nad 10 km, ale i to je v devadesáti třech letech úctyhodné. V roce 2013 dostala od Nadace Charty 77 čestné uznání senior roku 2013.

Nakonec nám paní Macháčková vyprávěla o svém oblíbeném prezidentovi, tím pro ni byl, jednoznačně T. G. Masaryk. Za jeho prezidentské doby každá škola 7. března, na svátek Tomáše, uspořádala besídku na jeho počest. Oslovovali ho „tatiček Masaryk“, což už se za žádného jiného prezidenta nestalo. Podle paní Macháčkové se T. G. Masaryk nejlépe staral o naši Československou zemi, a tak paní na závěr řekla: „První republika byla nádherná!“.